

עפ"ת (מרכז) 61773-12-14 - רחמים בובליל נ' מדינת ישראל

עפ"ת (מרכז) 61773-12-14 - רחמים בובליל נ' מדינת ישראל מחוזי מרכז

עפ"ת (מרכז) 61773-12-14

רחמים בובליל

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

[19.03.2015]

בפני כב' השופטת הבכירה, נגה אהד

פסק דין

לפניי ערעור על גזר דין, שניתן בבית משפט תעבורה מרכז (כב' השופט יהושע צימרמן), בתיק תעבורה 288-09-14 שניתן בהעדר המערער ביום 3.12.14 (ב"כ המערער חזר בו מכל טענותיו לעניין ביטול פסק הדין שניתן בהעדר).

המערער הורשע בעבירה של נהיגה במהירות מעל המהירות המותרת בדרך עירונית, בניגוד לתקנה 540(א) לתקנות התעבורה.

העונש שגזר בית משפט קמא: פסילה בפועל לתקופה של 7 חודשים; קנס בסך 1,200 ₪ או 12 ימי מאסר תמורתו; פסילה מלקבל רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים על תנאי למשך 3 שנים.

נימוקי ב"כ המערער:

המערער נסע במהירות של 93 קמ"ש במקום 50 קמ"ש. בפועל הורה בית המשפט על 2 חודשי פסילה, הפעיל במצטבר 5 חודשים פסילה שניתנו כנגד המערער בגין עבירה אחרת, שעניינה נהיגה תחת השפעה, ומכאן, הוטלו על המערער 7 חודשי פסילה.

מדובר בנהג בעל וותק נהיגה משנת 61, אב ל-3 ילדים, סב ל-10 נכדים, עובד בתחום הבנייה והנדל"ן, רישיון הנהיגה מהווה כלי מרכזי בפרנסתו.

למערער עבירת מהירות קודמת שנעברה בשנת 2009, קרי, חלפו 5 שנים מאז עבירת המהירות האחרונה שביצע. בית המשפט מתבקש להתערב ברכיב הפסילה.

נימוקי ב"כ המשיבה:

בית המשפט מתבקש שלא להתערב בעונש שנגזר. למערער 117 הרשעות קודמות. אין זו הפעם הראשונה שהמערער מבצע עבירות מהירות. בעברו, גרימת תאונת דרכים שגרמה לחבלה של ממש, עבירה שבוצעה בשנת '77 ובשנת '81. לגופו של עניין, במסגרת שיקולי הענישה ובתוך מתחם העונש הראוי למבצע עבירות תעבורה, ניתן משקל, בין היתר, למידת מסוכנותו של נהג על הכביש. מסוכנות זו נלמדת מהאירוע עצמו ומעברו התעבורתי. עיון בעברו התעבורתי מלמד, כי ביוני 2008, ביצע עבירה של אי ציות לתמרור 431 (פניית פרסה); בינואר 2009, ביצע עבירה של שימוש בטלפון; בינואר 2009, ביצע עבירת תנועה של אי ציות לתמרור 302 (עצור בצומת); באוקטובר 2009, נהג ללא חגורת בטיחות; בדצמבר 2009, ביצע עבירת מהירות; באפריל 2011, ביצע עבירה של נהיגה תחת השפעת סמים. העבירות המצוינות לעיל חוזרות על עצמן מספר פעמים. בנוסף, ביצע עבירה של נהיגה כשברמזור אור אדום (יותר מפעם אחת); נהיגה שלא בכיוון החץ; אי ציות לתמרור ב-37 (יותר מפעם אחת); עבירת מהירות מופרזת, חוזרת על עצמה 8 פעמים; בנוסף, עקיפה משמאל לקו הפרדה רצוף (יותר מפעם אחת); אי ציות להוראות שוטר; עקיפת רכב; שתי תאונות דרכים; פנייה ימינה ללא איתות. סך הכל - 117 הרשעות קודמות. ביצוע חוזר של עבירה שביצע כדוגמת מהירות מופרזת, אור אדום ברמזור, ב-37, שתי תאונות דרכים ועבירות נוספות החוזרות על עצמן, מביאות אותי למסקנה כי המערער לא הפנים כי נהיגתו מסוכנת ומסכנת כל המשתמשים בדרך. הדרך היחידה באמצעותה יש סיכוי כי ישנה אופן נהיגתו לנהיגה בטוחה יותר, היא דרך עונשית הבאה לידי ביטוי בעונש פסילה בפועל. עונש זה הוא מוחשי, ממשי. הפסיקה חוזרת ומציינת כי שיקולי פרנסה ונחיצות רישיון הנהיגה לצורך זה, אינם שיקול לקולא כלל ועיקר. ובהתנגשות שבין האינטרס הפרטי של המערער בדבר פסילת רישיון נהיגה לתקופה פחותה לבין האינטרס הציבורי והרחקתו של המערער מהכביש לתקופה ארוכה, גובר האינטרס הציבורי. יש לומר כי חסד עשה בית משפט קמא עם המערער נוכח עברו התעבורתי בשעה שגזר פסילה בפועל בת חודשיים בלבד, בגין עבירת המהירות נשוא הערעור. הפעלת הפסילה על תנאי בנסיבותיו של המערער, מחויבת המציאות. העונש כאמור יכול היה להיות, ואולי אף צריך היה להיות, חמור יותר מ-7 חודשי פסילה בפועל לאחר הפעלת התנאי. הערעור נדחה.

הרישיון יופקד לא יאוחר מיום 12.4.15, עד השעה 11:00 בבית משפט תעבורה מרכז. ניתן היום בהעדר.

פסק הדין יישלח לצדדים באמצעות המזכירות.

ניתן היום, כ"ח אדר תשע"ה, 19 מרץ 2015, בהעדר הצדדים.